

AKTUALITY

FIGU-STUDIENGRUPPE

ČESKÁ REPUBLIKA

Vychází:
sporadicky

Internet: <http://cz.figu.org>
E-mail: info@cz.figu.org

11. ročník
č. 39, září 2022

Ať je MÍR na Zemi
Es soll FRIEDEN sein auf Erden
And there shall be PEACE on Earth

Sedm stupňů vzdělání

Dění světa závisí na myšlenkách

- I) Za prvé člověk musí hledat pravdu a najít ji a z ní se učit vědomostem a ty rozšiřovat.
- II) Za druhé člověk musí své myšlenky kontrolovaně korigovat a nasměrovat je na pravdu svých dosažených vědomostí.
- III) Za třetí člověk musí pomocí svých vědomostí a svých myšlenek vytvořit svou vnitřní harmonii.
- IV) Za čtvrté člověk musí, na základě své vnitřní harmonie korigovat, uspořádat, formovat a harmonizovat svou vlastní osobnost.
- V) Za páté člověk musí korigovat, uspořádat, formovat a harmonizovat své přímé okolí, svůj rodinný a příbuzenský život.
- VI) Za šesté člověk musí korigovat, uspořádat, formovat a harmonizovat své nejbližší okolí přátel, kamarádů a známých.
- VII) Za sedmé je pak člověk schopen skupinu lidí, masu lidstva, stát a svět korigovat, uspořádat, formovat, harmonizovat a vést v moudré, lidsky spravedlivé a Tvořivě přírodně správné a zákonné podobě.

Výňatek z knihy Die Art zu Leben (Způsob, jak žít). Autor: »Billy« Eduard A. Meier
[Knihy dostupná v němčině u FIGU Švýcarsko.](#)

Die Sieben Stufen der Bildung

Das Geschehen der Welt hängt von den Gedanken ab.

- I. Als erstes muss der Mensch die Wahrheit suchen und finden und daraus das Wissen lernen und erweitern.
- II. Als zweites muss der Mensch seine Gedanken kontrollierend korrigieren und auf die Wahrheit seines erlangten Wissens ausrichten.
- III. Als drittes muss der Mensch durch sein Wissen und durch seine Gedanken seine innere Harmonie erschaffen.
- IV. Als viertes muss der Mensch aus seiner inneren Harmonie hervorgehend seine eigene Persönlichkeit korrigieren, ordnen, formen, und harmonisieren.
- V. Als fünftes muss der Mensch seine direkte Umgebung, sein Familien- und Verwandtschaftsleben korrigieren, ordnen, formen und harmonisieren.
- VI. Als sechstes muss der Mensch seine nähere Umwelt der Freunde, Kameraden und Bekannten korrigieren, ordnen, formen, und harmonisieren.
- VII. Als siebentes ist der Mensch dann fähig, eine Gruppe Menschen, die Masse Menschheit, den Staat und die Welt zu korrigieren, zu ordnen, zu formen zu harmonisieren und zu führen in weisheitlicher, menschengerechter und schöpfungsgerecht-gesetzmassiger Form.

Kalich pravdy

kniha
veškerého
Učení proroků
Učení pravdy, Učení ducha, Učení života
od
Henocha, Eliáše, Izajáše, Jeremiáše, Immanuela,
Mohameda a Billyho (BEAM)
»Billy« Eduard Albert Meier (BEAM)
19. srpna 2007 – 5. února 2008

KALICH PRAVDY – KOREKTURA

Kromě řady drobných gramatických chyb, které obsahuje překlad Kalichu pravdy a které zde neřešíme, prosíme zohlednit tyto hlavní opravy následujících bodů:

3/191, správná verze: Když za vámi proroci volají své Učení, tak neutíkejte pryč a ohlédněte se, abyste netrpěli žalem a nermoutili se **pro pozbývání zlých a špatných věcí, které vás postihly** již před dávnou dobou a které vás vedly k tomu, že jste se zpronevěřili Učení pravdy.

8/59, správná verze: Obáváte-li se, že se vás nějaký soběrovní (spolubližní) či nějaký národ chystají zradit, **tak neporušujte podle libosti své sliby a nerušte s nimi stávající smlouvy**, ale usilujte bystrými (rozumnými), moudrými a mírumilovnými slovy o objasňující východisko (dohodu), aby vyvstal mír.

Děkujeme, FIGU SG ČR.

V přípravě vydání knihy Talmud Immanuel v česko-německé verzi, rozsah 759 stran A5.

Vydání přibližně konec 2022 – začátek 2023

Další novinky na našich webových stránkách:

Aktualizace 18. září

[Kontakt 819](#) ze dne 25. srpna 2022 v plném znění

Aktualizace 14. září

[Kontakt 673 a 674](#) z února/března 2017 v plném znění

Dvojjazyčné brožury A6:

[Sapere Aude](#)

[Život a smrt jsou spolu neoddělitelně spjatý](#)

Aktualizace 30. srpna

[Kontakt 818](#) ze dne 21. srpna 2022 v plném znění

Aktualizace 22. srpna

[Kontakt 817](#) ze dne 16. srpna 2022 v plném znění

Aktualizace 17. srpna

[Kontakt 816](#) ze dne 11. srpna 2022 v plném znění

Aktualizace 9. srpna

[Kontakt 815](#) ze dne 29. července 2022 v plném znění

Dvojjazyčná brožura A6:

[Co je skutečná neutralita](#)

[Kontakt 671 a 672](#) z února 2017 v plném znění

Aktualizace 2. srpna

[Kontakt 814](#) ze dne 26. července 2022 v plném znění

Aktualizace 29. července

[Kontakt 813](#) ze dne 14. července 2022 v plném znění

Aktualizace 12. července

[Kontakt 812](#) ze dne 30. června 2022 v plném znění

Dvojjazyčné brožury A6:

[Desiderata](#), [Myšlenky na starosti](#), [Vztek a hněv](#)

Aktualizace 30. června

[Kontakt 811](#) ze dne 22. června 2022 v plném znění

Aktualizace 21. června

[Vnitřní vyrovnanost](#) - text Billyho

[Jak opravdu vypadá skutečná pravda](#) - text Billyho

[Kontakt 670](#) ze dne 11. ledna 2017 v plném znění

Aktualizace 17. června

[Kontakt 810](#) ze dne 14. června 2022 v plném znění

Aktualizace 15. června

[Kontakt 809](#) ze dne 9. června 2022 v plném znění

Aktualizace 12. června

[Kontakt 808](#) ze dne 8. června 2022 v plném znění

Aktualizace 11. června

[Kontakt 807](#) ze dne 6. června 2022 v plném znění

Aktualizace 9. června

[Kontakt 806](#) ze dne 1. června 2022 v plném znění

Aktualizace 2. června

[Kontakt 802](#) ze dne 12. května 2022 - zbývající část

Aktualizace 30. května

[Kontakt 805](#) ze dne 26. května 2022 v plném znění

Aktualizace 25. května

[Kontakt 804](#) ze dne 21. května 2022 v plném znění

[Kontakt 803](#) ze dne 20. května 2022 v plném znění

Aktualizace 24. května

[Kontakt 802](#) ze dne 12. května 2022 - první část

Aktualizace 15. května

[Kontakt 801](#) ze dne 1. května 2022 v plném znění

Aktualizace 11. května

[Výňatek ze soukromého rozhovoru 787](#) ze dne 28.11. 2021 na téma: válka na Ukrajině

Aktualizace 6. května

[Kontakt 800](#) ze dne 25. dubna 2022 v plném znění

Aktualizace 4. května

[Kontakt 799](#) ze dne 18. dubna 2022 v plném znění

Aktualizace 1. května

[Kontakt 669](#) ze dne 1. ledna 2017 v plném znění

Aktualizace 20. dubna

Aktuality č. 38 - duben 2022

[Kontakt 798](#) ze dne 2. 4. 2022 v plném znění

Ze soukromého rozhovoru Billyho s Ptaah z neděle, 28. listopadu 2021, při příležitosti 787. kontaktu

Ptaah Ano, o tom s tebou musím hovořit, ale na soukromé úrovni, neboť (...) To vše ale ještě nesmíš otevřeně uvádět, protože (...) Jedná se tedy o to, že v nadcházejícím roce 2022, ještě před nástupem jara, vypukne nevyhnutelně válka na Ukrajině, neboť si to tak přeje Amerika a její temná vláda, jimž jde o to, aby s pomocí NATO dosáhly svého cíle, tedy aby Rusko oslabily do té míry, že v něm nastane změna režimu. Jejich cílem je, aby byl Putin sesazen a nahrazen novým, proamerickým mocenským činitelem, zatímco ukrajinský prezident – který je ochotným a slepě závislým přísluhovačem Ameriky – bude dělat podle vůle USA vše pro to, aby podporoval jejich drzé požadavky a snahy, jež spočívají v tom, aby bylo Rusko uvedeno pod nové a proamerické vedení, což má nakonec vést k tomu, aby mohla Amerika zpřístupnit Rusko své touze po světovládě. K tomu budou američtí státní činitelé podnikat všechny kroky, přičemž budou tajně řízení elementy temné vlády, které budou odpovědné za to, že budou USA tajně na pozadí vést válku na Ukrajině tak, že se bude Rusko dostávat do těžkých nesnází. Válku ve skutečnosti tedy nebude vést otrocky proamerický lokaj, prezident Zelenskyj, nýbrž američtí státní činitelé a vojáci, kteří budou na pozadí řízení temnou vládou USA. (...)

Pramen: [FIGU-Zeitzeichen Sonderausgabe Nr. 10](#)

Výňatek z kontaktu 819 ze dne 25. srpna 2022

Billy (...) – Co si ale myslíš o tom, že naši vládní činitelé činí takzvaná »úřední tajemství« a nechávají národy v nejistotě o tom, co se vlastně běžně odehrává? V angličtině se tyto tajnosti nazývají »top secret« a stejně jednájí i tajné služby.

Ptaah To není správné a oprávněné, neboť lid každého státu musí být ve všem a o všem ob-
sáhle vzdělán a informován o tom, jaké věci se odvíjejí na státní úrovni, jinak mohou držitelé
moci, resp. vůdčí činitelé jednat ve státním vedení nekontrolovatelně, jak se jim to samotným
zamlouvá. A tajné služby, které jednájí stejně, nesmějí ve svobodném světě za žádných okol-
ností existovat, neboť ty jednájí protiprávně, a navíc podporují nepokoj, provozují špionáž
a jsou vražedné a ničivé. Všechny takovéto i jiné nesprávné věci jsou možné pouze ve světě,
v němž vládne nesvoboda, nepokoj, náboženské bludy a všechno to, co vyvolává války, po-
vstání, pronásledování, pomstu, zášť, kriminalitu, pomluvy, násilnou činnost, zločiny, vraždy,
závist, sobectví, útrapy, bídu a nouzi, jakož samozřejmě i psychické a tělesné ubližování dru-
hým a bludy o hegemnickém postavení atd.

Billy Jako to provozují kupř. USA, stejně jako jejich zastánci v cizích zemích, zejména v těchto
zemích vadně hospodařící vládní činitelé a části populace, které uvažují stejně jako oni. Do-
tyční ve svých mozcích patrně nejsou zdraví, ale nemocní, jinak by rozpoznali, že je USA vodí
za nos a že je hanebně podvádějí a využívají, jako tak činí speciálně i evropská diktatura vůči

svým členským státům. Tato diktatura bude mimoto, jak jsi zmiňoval před nějakou dobou, kolem konce měsíce srpna opět vydávat nové sankce proti Rusku, aniž by se dříve dotázala jednotlivých členských států a jejich populací, zda si to vůbec přejí. A dotyční by také rozpoznali, že Americe dopomáhají ke zločinům a že činí všechno pro to, aby mohly USA bez zábran pokračovat ve svém lačném úsilí o dosažení světovlády, přičemž také napomáhají tomu, aby se mohly naplňovat ambice USA, které špinavě usilují o to, aby se domohly světové nadvlády. K tomu patří také mocichtivý a hloupý lokaj USA Zelenskyj, který jako loutka v rukou USA vede na Ukrajině válku proti Rusku, které si chce Amerika přivlastnit, kvůli čemuž uvolňuje peněžní obnosy ve výši obrovských stamiliónů, ba miliard dolarů a dodává zbraně, což budou muset opět vyklopit američtí občané formou daní, které vláda kvůli svým chorým bludům o hegemonickém postavení zahazuje, aniž by se tázala lidu. A okolnost, že je stále vedeno jen jednostranné válečné zpravodajství, a že se navíc rozšiřují lži a podvodná hlášení ve prospěch Ukrajiny, vede k tomu, že se rozdmýchává nepřátelské smýšlení vůči Rusku v částech populace, které jsou fanatické, a tedy naprosto nábožensky věřící, kvůli čemuž také zákonitě věří médiím, přičemž zauímají také proamerické postoje, věří Zelenskému, a navíc z toho důvodu ani nejsou schopny rozeznávat faktickou pravdu. A tak tito věřící berou za bernou minci to, že ruské vojsko ostřeluje Záporožskou jadernou elektrárnu, zatímco to ve skutečnosti zločinně činí ukrajinská armáda, jelikož Rusové tuto elektrárnu již delší dobu okupují a mají nad ní kontrolu.

Ptaah Říkáš to, co je skutečné, neboť hegemonickou politikou Ameriky je určováno nejen to, aby bylo Rusko poniženo a povaleno k zemi do té míry, aby ukončilo válku na Ukrajině, nýbrž i to, aby bylo integrováno do hegemonické nadvlády Ameriky, o niž Amerika na základě svých bludných představ usiluje. Okolnost, že jsou všichni ti hlupáci ve vedeních různých států Americe přátelsky nakloněni, zejména v Evropě, a sice hlavně v Německu, Evropské unii, Francii a ostatních státech, dokazuje jejich neschopnost vykonávat vlastní úřad. Amerika využívá hlouposti těchto svých přívrženců v pozicích státních vedení a poštvává je ve skrytu proti Rusku. Avšak tito hlupáci z pater státních vedení a populace, které zastávají proamerické postoje, si nevšímají toho, že je Amerika se vší možnou zákeřností podněcuje k tomu, aby poskytovali velká kvanta zbraní a peněz k tomu, aby napomohli Americe uskutečnit její bludy o světové vládě. Fakt, že má Amerika pro své účely v záloze i NATO, které tajně a hanebně sama diriguje, toho si příznivci Ameriky nevšímají, neboť jejich hloupost, resp. nemyšlení, nepřipouští, aby se ve svém mozku trápili třeba i jen náznakem nějaké myšlenky. Z toho důvodu vynakládají obrovské finanční obnosy na válčení na Ukrajině, a tím i proti Rusku, z čehož pramení stále se zvyšující státní dluhy, jež budou muset zaplatit národy – hlavně ty v Americe a Německu. Tyto národy musejí platit stále závratnější státní daně, a navíc musejí platit stále vyšší a vyšší ceny za životně nezbytné potraviny, jelikož z toho rovněž finančně tyjí a profitují i provinilí státní činitelé, a to tím, že se sami i stát obohacují daněmi z přidané hodnoty, daněmi z obratu a jinými daněmi atd., díky čemuž listivě dosahují závratných finančních obnosů a mohou nesmyslně vyhazovat peníze na válčení a zbraně. A tak mohou v současnosti dodávat peníze a zbraně na Ukrajinu – k čemuž jsou podněcováni záluďným kalkulem Ameriky –, zatímco chudí lidé z národa ve vlastním státě jsou vydáváni napospas hladu, bídě a nouzi, což ale vůdčí státní činitele netrápí. Oni sami mají přece všeho dostatek a netrpí bídou a nouzí, ale nechávají se lidem platit formou přemrštěných odměn a mohou žít život v přepychu a radovánkách, a to nemluví o tom, že si na útraty lidu a jeho daňových prostředků dopřávají drahé letecké cesty do mnoha jiných států. A tak jednájí, aniž by předtím žádali o dovození dotyčného národa, který pak musí za všechny takovéto cesty platit závratnými daněmi, stejně jako za s nimi související pobyty a speciální stravování atd. Avšak nad tím se všichni tito

státní mocnější činitelé nezamýšlejí, ale jednájí tímto způsobem, zatímco většina národů k tomu přistupuje hloupě, a je tedy bezmocná a mlčí.

Dále je nutno podotknout, že kdyby Zelenskyj válku vyhrál – přičemž se jedná vlastně o válku Ameriky, kterou Amerika zákeřně financuje –, tak by ve skutečnosti zvítězila Amerika a její organizace NATO, čímž by americké plány ohledně světové vlády byly blíže uskutečnění než kdykoliv předtím. Amerika podniká po finanční stránce a pomocí lží, násilí, zákeřnosti, válčení, vraždění, pomlouvání a podvádění všechno pro to, aby mohla své bludné plány na dosažení hegemonického postavení realizovat, přičemž pro ni nehraje ani žádnou roli, že se stát stále více a více zadlužuje a že tyto dluhy již nikdy nemohou být umořeny. Amerika vyhazuje miliardy dolarů na to, aby vyzbrojovala svého sluhu Zelenského, mimo jiné zbraněmi, a aby se také tajně sama vměšovala do válečného dění a starala se o to, aby se na veřejnost dostávaly pouze válečné zločiny a zlé skutky ruských bojovníků, zatímco tytéž druhy válečných zločinů a zlých skutků obránců jsou zamlčovány, takže jsou obránci prezentováni takřkajíc jako »světci« a jsou nadmíru vychvalováni. Tím ovšem nemá být řečeno, že je Rusko ohledně práva na válku lepší než Ukrajina, neboť v případě obou těchto stran je nutno říci, že válka je vždy neoprávněná. A pro Rusko a Ukrajinu neexistuje ani žádná omluva za to, že je vedena válka. Ještě lze pochopit, že Rusko zaútočilo kvůli provokaci Ameriky a NATO a že se Ukrajina brání, avšak v každém případě představuje zločin a pohrdání lidskými životy, že jsou vedeny válečné akce. A právě tak představuje zločin a pohrdlivost vůči lidským životům, když dotyční státní činitelé a občané populaci dodávají Ukrajině zbraně a peníze, vinou čehož jsou zabíjeni lidé a páčány válečné zločiny a destrukce. Toto by nebylo možné, kdyby Ukrajině nebyly zbraně dodávány a kdyby nedostávala peníze na válku. Persony z pater státního vedení a z populací, které tento postup schvalují, se svými falešnými názory a svým falešným jednáním proviňují tím, že se vraždí, boří a vede dále válka, a to nehovořím o tom, že svým konáním podnítily nový druh světové války. Jejich falešné jednání a schvalování zbraňových dodávek, jakož i sbírání podpůrných peněz pro Ukrajinu na válečné účely, představuje nejen nový druh světové války – jelikož se nejruznější státy svým zcela falešným jednáním nepřímou vměšují do válečných akcí –, ale i zločin nemající sobě rovný, tedy takový zločin, jaký se na Zemi ještě nikdy předtím neodehrál. Nelze jej srovnávat dokonce ani s nacistickou světovou válkou, jež probíhala od roku 1939 do roku 1945, neboť tehdy se věci neodvíjely tak, jako se odvíjejí nyní vlivem stranného, zaujatého postoje a vlivem podvodu Ameriky, jemuž propadli státní činitelé a velké části populací různých států, kteří dělají přesně to, o co Amerika zálučně a podvodně usiluje, přičemž činí vrahy a spolupachatele války z těch, kteří dodávají zbraně Ukrajině nebo zastávají jednoduše proamerické postoje.

Proameričtí státní činitelé, jejich potomci a všechny národy, jež jsou přívrženci Ameriky, by přitom jednoho dne trpěli vládou Američanů a jejich nehumánními zákony, zákony, které se částečně orientují na vraždění vlivem trestu smrti, přičemž soudní rozsudky jsou navíc ještě nespravedlivé vinou předchozích domluv, a jsou také vedeny pod vlivem rasové nesnášenlivosti, kterou zastává Ku-klux-klan a mnozí občané z populace. Pokud Amerika bude schopna uskutečnit svoji světovou vládu, tak budou muset její příznivci strádat a trpět i její kriminalitou a zločinností. Nad tím se však všichni ti hlupáci mezi všemi dnes proamericky smýšlejícími jedinci pranic nezamýšlejí. Tuto hrozbu neodvrátí ani ti státní činitelé, kteří propadli hlouposti, ani hloupé osoby z většiny proamericky smýšlející populace ani přívrženci Zelenského. Všichni tito nemyslíci lidé dělají všechno pro to, aby válka na Ukrajině nesmyslně a bez zábran pokračovala a aby si na ukrajinské i ruské straně žádala své oběti, které umírají kvůli velké hlouposti těch, již nedokážou rozpoznat, o co se skutečně hraje, tedy to, že jde pouze o bludnou představu ve věci dosažení světové vlády a o vítězství Američanů, kteří chtějí Rusko až

k zániku ponížít jako samostatný stát a kteří jej ve své zaslepené touze po hegemonii chtějí podrobit své vládě.

Tím, co jsem doposud uvedl, není vypovězeno vše, neboť věci zacházejí ještě mnohem dále a hrozí nebezpečí, že bude vinou Ameriky vyprovokována velmi rozsáhlá světová válka, jelikož se již nepůjde vyhnout tomu, aby bojácní, neschopní, ale i válkychtiví státní pověřenci náhle vyzbrojovali své armády tím, že budou v nejbližší době provádět všemožné koupě zbraní, aby jimi rozhojňovali svůj válečný arzenál a vyzbrojovali své armády. Toto se nebude dít zřídka, jelikož budou mít strach z Ruska a z toho, že se lze z jeho strany obávat válečných útoků.

Billy Ani německé ministryni zahraničí, Baerbockové, to nedochází, jelikož není pouze hloupá, ale i tak proamerická, že to svědčí o tom, že postrádá veškerý rozum. Ale mluvit o těchto věcech přináší něco pouze nemnohým soudným lidem, kteří mají i rozum a rovněž jej i používají. Zmínil ses také o daních, které budou muset lidé splácet až do úmoru, avšak existují i další daně, nejen ty druhy, které jsi zmínil. Existuje totiž například i srážková daň, daň z obratu, daň ze zisku atd., přičemž bude jistě brzy nutno počítat s novými typy daní, jelikož dluhy mají být pak opět pokryty, resp. splaceny, tedy dluhy, které vznikají proto, aby mohly být Zelenenskému dodávány zbraně a finance.

Ptaah Žel jsou četní státní činitelé nejrůznějších zemí budižkničemové, kteří velmi velké části svých populací oklamávají tím, že jim pomocí podvodů, lži a klamání – což se vztahuje zejména na Ameriku – do té míry vše nalhávají, že se populace zaplétá do všech těchto zlých intrik. Státní činitelé si ve svém mocenském počínání a své hlouposti nevšímají toho, že vlivem dotyčných amerických indoktrinací sami nejsou schopni myslet, ale jsou pouze věřící, přičemž dělají přesně to, co od nich Amerika podvodně chce. To vše bude brzy, v nejbližší době podněcovat celkovou situaci, v níž Amerika nebude ve svém hegemonickém počínání již pomýšlet na to, aby si v tomto smyslu brala jakékoliv servítky, takže bude otevřeně demonstrovat své světovládné bludy. Z toho důvodu nebude již nic tajit a započne proti Číně otevřeně své útočnické dílo a bude jej otevřeně projevovat tím, že se nepokrytě přidá na stranu Tchaj-wanu, čímž se urážlivě osopí na Čínu. Tím poroste nebezpečí katastrofy a možnost další světové války, zvláště tím, že budou zahájeny dlouho plánované zbraňové dodávky Ameriky na Tchaj-wan – jako pokračování těchž machinací, které Amerika provádí ve vztahu k Ukrajině, kde navíc tajně působí žoldnéři. To bude v nejbližší době po celém světě uváděno do debaty, jelikož jeden člen americké vlády celé toto konání nepovažuje za správné a zveřejní tuto záležitost. Americký postup – který tajně započal otevřenou návštěvou americké političky Pelosiové na Tchaj-wanu, kde tato politička nevědomky vykonala nezbytnou přípravnou práci ohledně daných plánů – bude mít neradostné následky.

Billy To je mi naprosto jasné, a z dob trávených se Sfath také vím, co se bude odehrávat, avšak o tom bude, jako obvykle, zapotřebí pomlčet, a mluvení by bylo tak jako tak nesmyslné, jelikož arogance této sorty pozemšťánků je beztak nezdolná. Zdolat ji skutečně nelze, neboť čím více člověk odkrývá pravdu, tím více lpějí politici a lidé politice věřící na lži a podvodech. (...)

Výňatek z kontaktu 673 ze dne 11. února 2017

Čtenářská otázka

Již notnou dobu hovoříte opakovaně o tom, že proběhly již tři světové války, přičemž ta první se měla konat v letech 1756–1763. Proč jste se o ní nikdy předtím nezmiňoval a proč je veřejnosti zatajováno poznání, že na světě zuřily již tři světové války?

U. Bächtold, Švýcarsko

Mně samotnému je známo pozadí toho, proč se první světová válka nedeklaruje jako taková, ale jako »sedmiletá válka«, a že původcem této světové války byly vlastně USA, ačkoliv byly založeny teprve celá léta po konci této války, a sice teprve po válce o nezávislost, severoamerické válce a americké revoluci mezi lety 1776–1783; po válce mezi 13 britskými koloniemi na východním pobřeží Severní Ameriky a mateřskou zemí Velkou Británií. Teprve po konci této války byl založen nový nezávislý stát, totiž USA, resp. Spojené státy americké. Sedmiletá válka, která probíhala mezi lety 1756–1763, byla přece vedena také v Evropě, zatímco současně zuřila britsko-francouzská koloniální válka v Severní Americe, která vedla k tomu, že se Francouzi stáhli z tohoto kontinentu a že vládu převzala Velká Británie. Z té se přece vlivem její koloniální činnosti vyklubala politická a ekonomická mocnost, a sice nejprve v západní hemisféře, jakož ale i na světových mořích. Ve Velké Británii vládl tehdy, resp. od roku 1760, král Jiří III., který kvůli své mocichtivosti neměl nic lepšího na mysli, než ještě masivně zvětšovat a rozšiřovat krizi, která nastala mezi Velkou Británií a americkými koloniemi, což tehdejší zlou politickou situaci – která už sotva vykazovala stabilitu – ještě nepříjemněji vyostřovalo. Tento král měl jen velkou hubu, a navíc byl naprosto neschopný vytyčit si jasný cíl a o ten usilovat. Tolik tedy k tomu, ale neznám důvod, proč se již v dřívější době nesmělo otevřeně hovořit o tom, co se tehdy na základě vašich údajů skutečně odehrávalo a že právě již před založením USA existoval předchůdce tohoto státu, který zavinil první světovou válku vedenou mezi lety 1756–1763. Mohl bys o tom, prosím, něco vysvětlit? Možná i o tom, jak skutečně vypadaly ty předešlé intriky ve vztahu k první světové válce, přičemž první prezident USA, George Washington, byl přece hnací silou spiknutí. A podívej se semhle, toto jsem vykopíroval z Wikipedie; objasňuje to, odkud vlastně pochází označení »Amerika«; to je patrně rovněž podstatné vědět:

Výňatek z Wikipedie (kombinace českého a německého zdroje)

Český zdroj /k datu 25. 4. 2022/, viz https://cs.wikipedia.org/wiki/Amerika#Název_Ameriky

Po objevení Ameriky Kolumbem se nově nalezenému světadilu začalo říkat »mundus novus«, tedy Nový svět. Dnešní název je odvozen od jména italského obchodníka a mořeplavce Ameriga Vespucciho, který mezi lety 1499 a 1502 podnikl dvě plavby podél východního pobřeží Jižní Ameriky a který byl kupcem z Florencie; působil také na moři ve službách bohaté rodiny Medicejů. Německý kartograf Martin Waldseemüller vydal roku 1507 mapu světa (v podobě dřevorytiny), v níž nově objevený kontinent (Jižní Ameriku) nazval podle Vespucciho křestního jména – America (Severní Ameriku Waldseemüllerova mapa označuje jako Parias). Tento akt vyvolal protesty veřejnosti, že se Vespucci snaží uzurpovat Kolumbovi jeho prvenství. Vespucci však – jak se později ukázalo z dobové korespondence – označení Amerika nijak neprosazoval. Totéž označení pro Severní Ameriku se vyskytuje prvně až na mapě (Gerhard Mercator) roku 1538.

Objevitelem Ameriky byl samozřejmě Kryštof Kolumbus. Proto se nám dnes jeví možná ne-spravedlivé, že tento světadíl nebyl pojmenován po něm. Vespucci byl ale patrně prvním, kdo plně pochopil, že tyto nové objevené kraje představují svébytný kontinent.

Ptaah Vysvětlit to celé dopodrobna, by bylo přílišným požadavkem, a proto jen krátce zmíním to nejpodstatnější. A odkud pochází jméno »Amerika«, o tom informuje ten výňatek z Wikipedie. Co se týče vzniku USA, tak k tomu jsi již vysvětlivě předeslal nějaké informace, a sice i ve vztahu k tomu spiknutí, které bylo však již od svého počátku v každém směru utajováno a nikdy nevešlo ve veřejnou známost, a to ani v koloniálních kruzích ve Velké Británii, Francii, Španělsku a Portugalsku, stejně jako ani mezi původními obyvateli, tedy různými indiánskými kmeny. A tak tomu zůstalo do dnešního dne. Co se týče toho spiknutí a všech okolností, tak v tomto ohledu mohu vysvětlit to nejdůležitější na základě záznamů mého otce, tedy právě v té podobě, v jaké on vše pozoroval a zaznamenal ve svých letopisech. Toto spiknutí zinscenoval majitel otroků Augustine Washington, který se narodil roku 1693 ve Velké Británii a zesnul roku 1743 a jenž byl otcem pozdějšího prvního prezidenta Ameriky, George Washingtona. Ke spiklencům patřilo několik tisíc kolonistů, kteří se ve svých kruzích tajně nazývali »Americans« a kteří usilovali o to, aby mohli založit vlastní státní zřízení, což bylo ovšem navenek zamlčováno, a sice pod pohrůžkou smrti, takže o tom ani nikdy nic nebylo písemně zaznamenáno a nic neproniklo na veřejnost; to celé mohlo být tedy veskrze vždy zatajováno, a to až do dnešní doby. Roku 1732 se pak narodil syn, George Washington, který se následně stal prvním prezidentem Spojených států amerických a zemřel roku 1799. Již brzy byl zapojen do spiknutí svého otce a tomuto spiknutí zcela propadl, takže se svými přívrženci rovněž usiloval o založení vlastního státního zřízení »Americans« a využíval všech prostředků, aby tohoto cíle bylo jednoho dne dosaženo. Postrádal však dobré školní vzdělání, stejně jako i kvalitní vzdělání všeobecné, neboť byl velmi nevzdělaný a nevědoucí a nebyl sečtělý, což ovšem později s pomocí jedné klíčové ženy dokázal poněkud vylepšit. Celou tuto okolnost dokázal ale celkově vzato do značné míry zastírat, k čemuž se mu velmi hodil jeho původ, neboť byl součástí ekonomické a kulturní elity otrokářských majitelů plantáží ve státě Virginia; díky svému původu přišel do styku i s jedním movitým, vlivným a velmi kultivovaným šlechticem jménem Lord William Fairfax, získal si jeho důvěru a využíval jeho pomoci. Tento šlechtic měl také velké majetky ve Velké Británii. V 16 letech se pak George Washington seznámil s jeho pěknou snachou jménem Sally Fairfaxová, do níž se ihned zamiloval a s níž navázal intimní cizoložný poměr, který oba dva vedli v utajení. Tento cizoložný milostný poměr udržovali oba dva po celý svůj život, avšak samozřejmě tajně. Byla to pak tato žena, která mu přibližovala výukou různé vědomosti a vylepšila jeho velmi slabé všeobecné vzdělání. Ono tajné spiknutí zachovával jak George Washington, tak i všichni zúčastnění konspirátoři. Když se jeho nevlastní bratr, Lawrence Washington, oženil s Fairfaxovou dcerou, Annou, patřil samozřejmě také do rodiny, která s ním také zacházela jako se členem rodiny, což Georgovu milostnou pletku se Sally Fairfaxovou velmi usnadnilo, přičemž tato pletka nevešla nikdy ve známost, ani v samotné rodině, ani na veřejnosti, jelikož oba dva byli po stránce svého intimního vztahu naprosto mlčenliví. George Washington byl na podzim roku 1753 pověřen zastupujícím guvernérem Virginie, Robertem Dinwiddiem, jednou diplomatickou misí, a sice tou, že měl jako emisář předat Francouzům dopis, v němž je Dinwiddie a ostatní zástupci Virginie ve jménu britské koruny vyzývali, aby se vzdali svých předních hlídek v oblasti, o níž Francie a Anglie vedly spor, a aby ji opustili. Washington se v rámci svého úkolu vydal na cestu, a sice 31. října, načež jej i jeho doprovod Francouzi zdvořile a vstřícně přijali a náležitě s nimi zacházeli, avšak nebyli ochotni přistoupit na žádné požadavky. Vlivem této mise ovšem

George Washington poprvé vzbudil pozornost na veřejnosti, třebaže jako emisař selhal. I přesto byl však na jaře roku 1754, jako teprve 22letý muž, po souhlasu sněmovny reprezentantů státu Virginia pověřen gubernérem Dinwiddiem tím, aby přezval velení nad malým miličním oddílem o počtu 160 mužů a aby s ním šel na výzvědnou hlídku a pozoroval přední francouzské stráže, které se nalézaly v západních teritoriích, jakož dále i strategicky významná místa. Tím tedy Washington získal vojenskou mocenskou pozici, shromažďoval pak kolem sebe indiánské spojence a dával stavět pomocné pevnosti, aby se mohl s jejich pomocí lépe bránit proti možným útokům francouzských sil, které měly převahu. V tomto důsledku se Washington považoval za schopného usilovat o konspirační ideu, kterou zastával on sám a jeho spolupiklenci a která spočívala v založení vlastního státu »Americans«, takže se podle něj tato idea ocitla ve sféře možného, byť mělo její uskutečnění trvat ještě dlouhá léta a byť měl Washington ještě využívat velkých vojenských prostředků, jelikož k tomu měl nyní příležitost a byl schopen dosáhnout velké vojenské moci. V květnu roku 1754 došlo tedy k souboji mezi Washingtonovým vojskem a jedním francouzským oddílem, jelikož Washington nařídil útok, ačkoliv francouzskému vojsku velel jakýsi Joseph de Jumonvilles, který byl na cestě jako emisař. Washington – přirozeně v zásadě jeho vojsko – vyšel z tohoto vyprovokovaného boje jako vítěz; ve skutečnosti to byla přepadová akce, při níž francouzský velitel kapituloval, avšak George Washington jej krátce po střetu ve svém mocenském zaslepení nechal fusilizovat (*popravit zastřelením; pozn. překl.*). Sotva jeden měsíc poté byl sám Washington se svým vojenským oddílem zajat francouzským vojskem, které mělo převahu, načež také kapituloval, poté co mnoho jeho vojáků bylo zabito. Fusilizaci velitele Josepha de Jumonvilles označili Francouzi jako vraždu, o kterou se i skutečně jednalo, což Washington v jednom patřičném dokumentu i potvrdil svým podpisem, kvůli čemuž vůči němu Francouzi projevíli shovívavost a propustili jej, načež vraždu, která vycházela z jeho osoby, opět popřel. Byly to pak právě tyto události a incidenty – vyvolávané Georgem Washingtonem, který byl pln nenávisti a pomstychtivých myšlenek proti Francouzům a který se chápal jako »Americans«, a tím tedy jako Američan –, které od roku 1754 do roku 1763 vedly k válce, která je z amerického pohledu označována jako francouzsko-indiánská válka, jež je pokládána za dílčí konflikt sedmileté války, která pak vypukla roku 1756. A jelikož celá příčina první světové války započala vlivem intrik a vyvolávaných ozbrojených konfliktů zmíněného »Americans«, resp. raného Američana George Washingtona – kvůli jehož provokaci to celé vůbec mohlo vzniknout, na pozadí spolu s tisíci jeho spolupiklenci, již se vnímali jako »Americans« –, je z našeho pohledu jednoznačně dané, že první světová válka byla vyvolána ze strany USA a jejich prvních občanů, kteří se právě tajně nazývali »Americans«, resp. v pozdějším smyslu »Američané«. Průbojná strategie vzešla tedy z George Washingtona, přičemž se jeho záměr a záměr jeho spolupiklenců fakticky uskutečnil až tehdy, když se stal coby vrchní velitel kontinentální armády od roku 1775 do roku 1783 jedním z otců zakladatelů USA, přičemž první spolkové státy vzešly ze 13 kolonií roku 1776. Od roku 1789 do roku 1797 působil jako první prezident Spojených států amerických. Toto by, milý příteli, mělo jako vysvětlení postačovat, neboť o všem ostatním, co je oficiálně známo, se lze dočíst v dochovaných historických pramenech, přičemž je však nutno si všimnout jistých chybných popisů, které různé věci a události líčí jinak, než jak to odpovídá skutečnosti. A že jsme o »první světové válce« dodnes ještě nikdy otevřeně nehovořili, to se stalo jednoduše proto, že to nebylo speciálně potřebné, což se změnilo právě nyní, kdy ses na to otevřeně dotázal. První světová válka byla vedena ve velkých částech Země, tedy v Severní Americe, střední Evropě, Portugalsku a Indii, jakož i v Karibiku, na Filipínách a na světových mořích, takže se nedá hovořit o lokálních válkách, nýbrž jen o faktické světové válce. V Evropě to byli Habsburkové, Prusové a Rusko, kteří v první řadě bojovali o nadvládu ve

střední Evropě, Francii a Velké Británii, avšak také o nadvládu v Severní Americe, Indii a na Filipínách. Z globálního pohledu tedy šlo o geopolitickou a mocenskopolitickou rovnováhu v Americe a Evropě, přičemž hrály důležitou roli kolonie, které náležely Francii a Velké Británii, jakož i sféra vlivu na transatlantických a celosvětových mořských cestách. Šlo tedy také o nadvládu nad všemi mimoevropskými koloniemi a opěrnými body a o obchodní výhody v Africe, Indii a ostatní asijských zemích.

Billy Aha, to je jasná odpověď. Ale je přece zajímavé, že do dnešní doby nebylo ještě nikdy o tomto spiknutí »Americans« nic zveřejněno.

Ptaah Každé, jakkoliv minimální vyobrazení bylo trestáno smrtí.

Billy Tím myslíš, že byli kvůli tomu skutečně vražděni lidé?

Ptaah Ano, v annálech mého otce je zmínka o 73 lidech, kteří byli z těchto důvodů těmi spiklenci pověšeni.

Billy To je pro USA typické, tedy právě i pro tehdejší dobu, kdy se ještě nehovořilo o »Spojených státech amerických«, ale ti spiklenci se nazývali »Americans«, což má ale tentýž význam jako »Amerika«. A to, že tu věc s »první světovou válkou« – do níž byla přece zapletena i Evropa a která měla skutečně globální rozsah – hodnotíte a označujete tak, že vzešla z USA, to je skutečně pochopitelné, logické, a tedy srozumitelné, jelikož ten spiklenec George Washington byl rovněž »Americans« – stejně jako jeho spoluspiklenci –, přičemž jeho zákeřné, válečně-vražedné machinace vedly k válce.

Ptaah Jak říkáš, toto hodnocení je logické.

Billy Právě. Ty jsi ale při svém výkladu použil pojmy »fusilizace« a »fusilizovat«, které se v dnešní německé řeči už moc neužívají, neboť tento starý termín je, resp. byl chápán v čistě vojenském kontextu. Ve starém jazykovém úzu znamenal výraz »fusilizovat«, resp. »Füsillade« v rámci válečného nebo výjimečného práva vykonání rozsudku smrti použitím střelných zbraní, resp. v rámci stanného práva zastřelení, popř. popravení nějakého vojáka, důstojníka, odmítače vojenských rozkazů, kolaboranta, zrádce nebo špióna střeleckou četou, čemuž se v lidovém žargonu říkalo a stále říká »postavit někoho ke zdi«. V tomto ohledu tomu bylo již odjakživa tak – a je tomu tak i dnes –, že pro vojska, jakož i pro teroristy, nenávistníky, mstitelé, násilné zločince a četné občany populací, kteří se vyslovují pro trest smrti nebo jiné zabíjení lidí, neznamená lidský život vůbec nic a nemá pro ně žádnou hodnotu. To považují za krajně politováníhodné a ptám se sám sebe, co by tito rádoby vrazi dělali a jak by se k tomu stavěli, kdyby sami podléhali rozsudku trestu smrti nebo byli bez pardonu zavražděni z důvodu pomsty či v rámci násilného zločinu. Přitom také vidím, že tito křiklouni všeho druhu, kteří volají po trestu smrti, jsou laciné, nepoctivé a neodpovědné kreatury, které kvůli své neinteligentnosti, nerozumnosti, nesoudnosti, hlouposti a omezenosti nikdy nepřijdou na myšlenku, a tedy ani nechápou, že lidský život má nevýslovně vyšší hodnotu než jakákoliv náboženská a jiná sektářská víra, než každý zákon a každá ideologie. A pomatenci tohoto druhu, kteří propadli bludné představě, že musejí uplatňovat násilí, pomstu a odvetu, jsou i těmi, kteří nedokážou pochopit, že nepřátelství a bezpráví nelze oplácet zhoubným násilím, zbraněmi, válkami, pomstou ani terorem a že právo nesmí být vymáháno tímž způsobem, a tedy pomocí zlého násilí. Ale když člověk něco takového řekne a objasní vše, co skutečně odpovídá pravdě, tak tomu lidé ihned oponují, osočují svého bližního a projevují agresivní reakce.

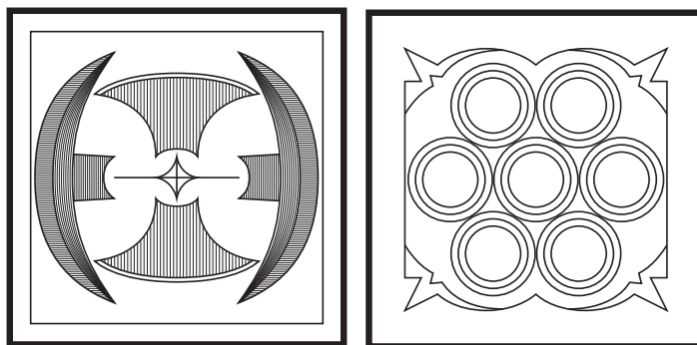
Ptaah Což tak bude u většiny pozemšťanů žel ještě dlouho zůstat a povede to k válkám, nenávisti, pomstě, odplatě, žárlivosti, nepokojům, bezcitnosti a terorismu. Avšak nyní, milý příteli, s tebou musím ještě probrat nějaké záležitosti, jež musejí zůstat mezi námi.

Billy Jak myslíš, tak spustí.

Do klína nám nic nespadlo

Bernadette Brand

Mezi pasivními členy, přáteli FIGU, zájemci, přívrženci, cizími osobami, antagonisty nebo nepřáteli FIGU a »Billyho Meiera« vládne velmi často názor, že Billymu spadl dvůr Hinterschmidrůti do klína. Jedni si myslí, že se Plejaren postarali o to, že byly odstraněny z cesty všechny překážky, zatímco jiní drze tvrdí, že vědí, že Billy své »sektářské členy« finančně oškubal, aby si mohl koupit za velké peníze Hinterschmidrůti v jeho dnešním stavu nebo že mu to vše darovali hloupí mecenáši.

Symbyly Učení Tvořivé energie: vlevo: práce, vpravo: společenství

Naprostu nic z toho není pravda! Koupě Hinterschmidrůti byla od samého počátku společným projektem. Když prvotní zúčastnění – k nimž patřili Billy, Popi, Jacobus, oba bratři Schutzbachovi, Claire Freyová, Olgi Walderová, Amata Stetterová, Herbert Runkel, Margreth Flammerová, Elsi Moserová, Dölf Berroth, Marcel Hirt, makléř Hans-Ruedi Glanzmann, paní Herzogová, někdejší majitelé, já, Bernadette Brandová, a někteří další – ukončili 31. ledna 1977 prohlídku dvora, posadili se společně ve Schmidrůti, v restauraci Freihof na kávu. Zatímco jsme seděli kolem stolu, zeptal se Billy: »Co myslíte, chceme si to koupit?« Všichni ihned souhlasili, a tím byla společná koupě Hinterschmidrůti hotovou věcí.

Pravda, dvůr, resp. jeho okolí bylo neudržované, zpustlé, špinavé a částečně zcela zdivočelé, louka mezi hlavním domem a vozovnou byla bažinatá a až do hloubky dvou metrů nasycená všelijakými jedy, které musely být vykopány a nahrazeny zdravou zeminou, zatímco prostranství, ulice a cesta kolem domu byly špinavé a člověk se na nich po kotníky brodil v blátě. Samotný dům nebyl v lepším, nýbrž ve velmi dezolátním stavu, místnosti a kuchyně byly tmavé, špinavé a prastaré a vše bylo sešlé a zchátralé, stejně jako kůlny připojené k domu, u nichž hrozilo, že se každou chvíli zřítí. Na horním podlaží byl staříčkový suchý záchod a v přízemí toaleta připevněná k chlévu pro vepře a sestávající z prastaré, popraskané mísy, která se při prvním použití rozpadla na několik kusů. Kdo tady chtěl žít, musel nejprve přiložit ruku k dílu – to bylo hned jasné. I přesto působila celá věc na všechny jakýmsi lákavým dojmem, a navíc věc spěchala, neboť Billy dostal od obce Hinwil výpověď svého domu, a potřeboval pro sebe a svoji rodinu co nejnuteněji nový příbytek, z něž již nemohl být vyhnán. Jak jsme chtěli dát dohromady kupní cenu 360 000 CHF, na to jsme v okamžiku, kdy jsme s koupí souhlasili, nepo-

mýšleli, neboť nikdo ze zúčastněných a přítomných nedisponoval dostatečnou finanční záplatu pro takovouto koupi domu. Skutečnost, že jsme své nápoje a kávu pro makléře mohli zaplatit jen tak, že všichni přítomní dali dohromady své poslední centy, byla příznačná, jak se následně mělo ukázat.

Nakonec se financování zdařilo jen proto, že všichni tehdejší členové skupiny – včetně Billyho, což musí být řečeno – vložili do koupě své poslední úspory, a kdo žádné neměl, ten si vzal jednoduše úvěr; hlavní bylo, že bylo konečně možné získat domov pro Billyho a jeho rodinu, a tím i Středisko pro misi. Ve vztahu k makléři, prodejci a úřadům vystoupila 28. dubna 1978, v pověření všech členů skupiny, Elsi Moserová jako kupec, resp. jako nová majitelka, jelikož společenství FIGU tehdy ještě nebylo právoplatným spolkem disponujícím vlastním podpisem, takže nebylo uvedeno v obchodním rejstříku, a ani nepředstavovalo z pohledu úřadů právní osobu s podpisovým právem a s náležitými stanovami, resp. ustanoveními. Billy sice spolek FIGU založil již 28. ledna 1975 v Hinwilu, ale oficiální ustavující shromáždění podle článku 60 a dalších Švýcarského občanského zákoníku (ZGB) proběhlo až 17. června, popř. 25. srpna 1978, když byly notářsky ověřeny podpisy zakládajících členů. Oficiálně ustaven podle článku 60 a dalších ZGB byl však spolek FIGU až 21. září, popř. 7. listopadu 1981, kdy existovaly stanovy, které jsem na notářském úřadě v Turbenthalu podepsala s tehdejším předsedou spolku, Engelbertem Wächterem. Dříve než ale mohlo společenství FIGU od Elsi Moserové Hinterschmidruti definitivně odkoupit, uběhla ještě notná doba, neboť toto bylo konečně možné až 17. dubna 1985. Během 10 let byly pak vklady všech finančně zúčastněných splaceny. A všechny splátky následovaly na základě vlastnoručně vydělaných financí, skupinových příspěvků a naspořených peněz všech členů skupiny, na čemž se tedy podílel i Billy, a tudíž v tomto ohledu nebylo skupině ani Billymu nic darováno. Billy naopak častěji odmítal různé dosti vysoké finanční obnosy, které jemu nebo FIGU chtěly »darovat« osoby, jež pak chtěly ve Středisku rozkazovat. Billy se tomu však stále bránil tím, že říkal, že se nenechá »koupit«, a tudíž se všichni členové skupiny, včetně něho samého, dopracovali beze zbytku všech finančních prostředků sami, načež je vložili do výstavby Střediska, jelikož právě nikdo z nás nechtěl být odkázán na cizí pomoc.

Jak jsem již uvedla, dům a dvůr byly v naprosto bídném stavu. Sklep stál během 16 let jeden metr pod vodou a musel být nejprve vypumpován, což byla v lednu 1977 první Billyho práce; Billy již dlouho před koupí Hinterschmidruti vyřizoval spolu s Jacobusem nezbytné práce, jelikož od Plejaren, kteří učinili pohled do budoucnosti, věděl, že se koupě a výstavba budoucího Střediska FIGU vydaří. A v běhu února přiváželi pak Billy a Jacobus do Hinterschmidruti první z nespočetných hald stavebního materiálu, které dokázal Billy v obci Fällanden obstarat u zrušené stavební firmy Ryf za málo peněz. Poté následovaly první z nekonečných karavan v podobě přiváženého betonu, šterku na stěny, stavebního dříví, schodů, pálených cihel, cementu, přírodního kamene, hygienického a elektrického příslušenství a obrovského množství nástrojů, přičemž tyto transporty neměly během prvních let konce. Jakmile dorazil do Hinterschmidruti první materiál, rozvinula se čilá stavební aktivita. Dům musel být nejprve uveden do takového stavu, aby se do něj člověk vůbec mohl nastěhovat. Billy a Jacobus pracovali v domě i na domě od zhruba začátku ledna až po 7. dubna 1977, kdy proběhlo nastěhování, a sice každý den, od pondělí do neděle až do pozdního večera a někdy i hluboko do noci. Makali jako mourovatí, aby mohlo být do termínu nastěhování alespoň zařízení to nejnnutnější. Všechny místnosti byly v krajně dezolátním, bídném stavu. Podlahy byly tak černé od špíny, že mohl člověk jen na nemnohých místech rozeznat, že byly ze dřeva. Dokonce i když byly při namáhavé práci obroušeny pomocí průmyslového stroje, tak byly stále ještě v dosti žalostném stavu. Špína se do dřeva pořádně zažrala.

Dřevěné stěny na spodním podlaží byly částečně shnilé a na četných místech ulpívala na dřevu tlustá šedá plíseň. Tam, kde nebyly stěny zpráchnivělé a shnilé, byly prohnuté tak, že mezi jednotlivým obložním zely centimetry široké spáry. Vstoupit do pokojů na horním podlaží byla někdy skutečná zkouška odvahy, jelikož člověk si nemohl být nikdy jistý tím, kdy se proborí s podlahou do spodního patra. Později se ukázalo, že meziprostory mezi stěnami a podlahami byly vycpány a »izolovány« jedlovým klestím a částečně i starým papírem – to byl ráj pro myši a je to i důvod, proč je i dnes přísně zakázáno v domě a ve vozovně kouřit a zapalovat bez dozoru svíčky, třebaže Billy z těch mezipodlaží odstranil tolik tohoto »těsnicího materiálu«, kolik bylo možné.

V kuchyni byly dlaždice zčásti uvolněné, a rovnalo se takřka zázraku, že dřevěné podlahové víko otevírající vchod do sklepa bylo ještě nosné a v jednom kuse, nicméně Billy tento vchod zabetonoval a raději vytesal východové dveře z kuchyně, aby pak vybetonoval podlahový strop a sklepní schody.

O hygienických poměrech bych nejraději diskrétně pomlčela, ale k vyličení výstavby Hinterschmidrůti patří i tato mrzutá kapitola. Na prvním podlaží byla, jak jsem zmínila, takzvaná latrína, tedy suchý záchod, zatímco v přízemí, na zadní straně domu, byla »opravdová« toaleta, která se hned při prvním použití zapsala do historie Hinterschmidrůti. Když se totiž Popi, bývalá Billyho žena, chtěla na tento záchod, navzdory jeho varování, posadit, tak se záchodová mísa k úděsu její uživatelky rozpadla. Samozřejmě byla nejrychlejším způsobem obstarána nová toaleta, kterou Billy pak v noci, ve 23.30, ještě montoval a vše vlastnoručně nainstaloval.

V katastrofálním stavu byla také elektrická »zařízení« v domě a ve vozovně, stejně jako venkovní elektrický přívod, který byl připevněn v prvním patře na stěně z vnější strany okna obývacího pokoje, přičemž existovalo riziko, že se člověk dotkne drátů, kdyby chtěl něco přijímat z okna. Bylo tedy nařízeno, aby byl přívod do domu odstraněn a zapuštěn do země a aby byly na východní straně domu namontovány skříňové rozvaděče, přičemž Billy odstranil z domu různá stará elektrická vedení, která byla »izolována« tenkou gumičkou a omotanou látkou. Tato vedení odstranil v celém domě, nahradil jejich velkou část vlastnoručně kabelovými chráničkami a novými dráty, přičemž také provedl různé elektroinstalace, které pak zkontrolovala společnost EKZ a shledala je v pořádku. Pak musel také odstranit venkovní přívod do vozovny, položit kanálové potrubí a protáhnout elektrická vedení. Zbývající elektrické práce s novými jističi a elektroměrem vyřídila pak elektrofirma Müller z vesnice Rämismühle. Ještě je nutno zmínit, že bylo potřeba elektrické vedení vést od hlavního domu až k vozovně, jelikož Billy odstranil venkovní vedení, které bylo rovněž životu nebezpečným způsobem namontováno vedle okna u vozovny. To znamenalo, že musel být vykopán příkop, který byl asi 35 metrů dlouhý a 60 centimetrů hluboký a který vedl od skříňového rozvaděče hlavního domu až k vozovně. Lidé se tedy chopili krumpáčů a lopat – a sice i všechny přítomné ženy a Billy – a během řady hodin byla vyřizována i tato tvrdá práce, načež bylo položeno kanálové potrubí a protaženy elektrické kabely, které elektrofirma Müller pak ve vozovně chránila separátní pojistkovou skříní.

Během prvních let jsme měli pouze jedno místo na mytí, a sice u malého kohoutku se studenou vodou v kuchyni, pod nímž byla umístěna »výsypka«, resp. kuchyňská výlevka, resp. malé, žluté kamenné koryto. Na koupelnu jsme zatím nemohli pomýšlet, a tak se postupem času stalo, že nejoblíbenějšími členy FIGU byli ti, kteří bydleli v blízkosti Střediska a mohli dát k dispozici svoji koupelnu. Pokud tito členové nebyli dostupní, nezbývalo nám nic jiného, než zmizet s kýblem plným horké vody na toaletě nebo ve vlastním pokoji, pokud byl k dispozici. Ti z nás,

kteří byli skutečně otrlí, měli samozřejmě k dispozici v létě i v zimě naši koupelnu pod širým nebem, studnu, kterou Billy v únoru 1977 vytesal s pomocí Jacobuse na západní straně pod domem. Jelikož voda, která teče do studně, pochází z pramene, je i v teplém ročním období velmi studená. V zimě jsme tehdy museli nejprve rozkopat tlustý led, než jsme se mohli věnovat svým očištným potřebám.

Jak jsem již zmiňovala, kolem domu to nevypadalo o nic lépe než uvnitř, právě naopak: Půda byla při každém dešti rozměkčená až po domovní zeď a byla úplně bahnitá, takže každý, kdo udělal venku pár kroků, zanášel do domu cáry špíny. Velmi rychle byl pak z toho důvodu vybetonován alespoň úzký pruh cesty podél domu a pod dalece přečnávající střechou, abychom mohli vstupovat do místností přinejmenším do jisté míry s čistými botami, aniž bychom úplně všude roznášeli špínu. 7. dubna 1977 pak dospěla situace tak daleko, že se mohl Billy se svojí rodinou nastěhovat, v doprovodu Jacobuse, který v Hinterschmidrůti rovněž téhož dne rozbil svůj stan. Nejprve ovšem jen provizorně, neboť v první době spal v prastaré kovové kajutové posteli, na jejímž horním lůžku rozprostřel a nakupil své krámy.

Po nastěhování se věci tím spíše uvedly do pohybu. Lopota v Hinterschmidrůti se stala trvalým nasazením, které je nutno chápat tak, že byla 18 až 22 hodin denně, často dokonce 24 hodin denně, vykonávána nejtvrděší práce. Jelikož většina našich tehdejších členů vykonávala svoji profesi mimo Středisko, byla společná práce činěna ve večerních a nočních hodinách, zatímco Billy a Jacobus přes den samozřejmě naprosto nezůstávali nečinní, neboť Billy jako všemůl vykonával i různé sanitární, truhlářské a tesařské práce, přičemž také založil zahradu a porážel spolu s Jacobusem pomocí dvouruční, tažné a tlačné, pily různé stromy. Přirozeně že musely být z půdy také odstraněny pařezy, což Billy jako studovaný havíř zařídil tak, že celý dotýčný prostor »podminoval« trhavinou, kterou následně odpálil.

Bylo otázkou cti, že si všichni členové žijící mimo Středisko hned po zavření obchodu a skončení práce sedali do auta a hnali se do Střediska, aby tam po celé hodiny pracovali dále. Teprve v noci se svojí prací končili a jezdili na smrt unavení domů, aby se ještě trochu vyspali. Skutečnost, že nikdy nedošlo k žádné nehodě vlivem přílišné únavy, hraničí se zázrakem, když se na to dívám zpětně. Při svitu velké lampy se kopalo, betonovalo, zedničilo a truhlařilo o sto šest. Spolupracovníci neměli sice o jednotlivých pracích zpravidla ani tušení a nebyli vzhledem ke svým profesím a každodenním činnostem zběhlí ve všech pracích, avšak i přesto se vše dařilo, neboť Billy všem pracím nějak rozuměl a dané věci ovládal, takže mohl udílet nezbytné pokyny a mohl spolupracovníky vést, aby se vše zvládlo. Často se pracovalo od pátečního večera až do nedělní noci, a to takřka bez přestávek, neboť během několika málo měsíců muselo být vyřízeno mnoho věcí. A tak se stalo, že se všichni naši členové museli naučit odolávat ustavičnému, tvrdému tlaku. Učili se vypořádat se s nadměrnou únavou a námahou a zvládat je, každý v rámci svých vlastních tělesných, psychických či věcných schopností. A tak se také stalo, že plahočení na našem dvoře přineslo i jiné plody, než jaké jsme očekávali, neboť právě pod vlivem této roboty se někteří zřekli své soudržnosti – silní zůstali a slabí, neochotní a neschopní pustili celou věc z ruky jako horkou bramboru.

Jako první věc byla ještě v dubnu 1977 dřívější prádelna – která kromě toho sloužila i jako jatka, komora a střelecké stanoviště pro lovce a hajné – přestavěna na Billyho kancelář. Ještě dobře si vzpomínám na to, jak stál Billy v sousedním chlévě, opřel svou nohu proti stěně a současně ke dvěma zedníkům – bratrům Marchettiovým, což byli pracovní kolegové mého pěstounského otce, které jsme pověřili provádět další práce – prohodil: »Tato stěna musí být vyražena a nově zbudována.« Již během jeho prvních slov to prásklo, a stěna, o kterou se opřel nohou, se s rachotem zhroutila. Poté co byla podlaha vyplněna a vybetonována, byly

obkládány stěny, a při této práci se pak stala již první z mnoha nehod v Hinterschmidrůti. Marcel Hirt, účetní z povolání, který tehdy patřil k naší skupině, budoval s Billym novou kancelář a zakopl při tom o pálenou cihlu, načež spadl a zlomil si dvě žebra. Jeho nehoda však v souvislosti s přestavbou prádelny na Billyho kancelář nebyla jedinou událostí, která byla hodna zmínky.

Lovci a hajní si v předchozích letech zvykli na to, že z prádelny a jiných místností našeho nově zakoupeného dvora stříleli divokou zvěř, a tito lidé byli z nových obyvatel, kteří jim bezohledně zhatili jejich skrýš, pramálo nadšení. A tak již krátce po nastěhování došlo k prvním velmi hlasitým výstupům s lovci. Vzájemné okřikování skončilo až tehdy, když Billy vykřikl: »Prvnímu lovcí, který se na našem dvoře položí na číhanou, vpálím vlastnoručně kulku do zadnice.« Oslovení lovci vykulili oči a stáhli se, avšak příštího dne přišli zpět v doprovodu policie. Pod ořešákem začalo to hlasité lamentování nanovo. Lovci se snažili obhájit to, co považovali za své navyklé právo, ale Billy tomu samozřejmě vůbec nebyl přístupný.

Tento kravál byl počátkem dlouholeté roztržky, při níž nám lovci způsobovali opletačky. Měli sice nyní očividně z Billyho respekt, neboť se jednoduše již neodvažovali dělat to, co chtěli, ale mír kvůli tomu ještě zdaleka nenastal. Nabídka míru ze strany lovců přišla pak zcela nečekaně v podobě srnčích jater, které Billymu předal pan Franzi, hajný. Roku 1980, jednoho krásného, pozdně letního večera, poté co Billy a Jacobus mezi 8 hodinou ranní a půl pátou odpolední zpracovali osmnáct kubických metrů betonu, stál ten hajný se svým dárkem náhle na domovním prostranství, a od té doby byl pak, až na malé výjimky, klid.

Ještě dříve, než byla Billyho kancelář zcela hotova, jsme začali odvážet a vyrovnávat bahnisko, které leželo mezi domem a vozovnou. Jelikož byla jedna část země zcela zamořená jedovatými odpady, které na ni sypal náš předchůdce, rozhodl se tam Billy založit parkoviště pro naše auta. Pracovalo se tedy pilně krumpáči a lopatami, aby se vykopala, nahradila a srovnala dotyčná zemina. Byl vykládán štěrk, jedna hromada za druhou, a rozprostírán na novém parkovišti, a mimoto byly na straně svahu připevněny popruhy, které uzavíraly parkoviště, a na některých místech muselo být dokonce vybetonováno podloží pozdějšího parkoviště. Okraje byly nakonec ještě osázeny a my jsme s radostí čekali, co na nich vyroste. Spíše co na nich mělo vyrůst – neboť v prvních dvou letech tam každá rostlina zašla. Půda byla tak otrávená, že v ní zprvu jednoduše nemohlo nic růst. Teprve po dvou letech, mnoha snahách a dvou přívěsech plných nového humusu se půda do té míry zotavila, že se dařilo prvním rostlinám.

Zatímco se jedni ještě dřeli na parkovišti, pustili se druzí do zařizování vozovny, neboť ještě v Hinwilu – v souvislosti s posledním vydáním časopisu »Věk Vodnáře« před stěhováním – stanovil Billy termín první schůze a první přednášky v Hinterschmidrůti na 19. června 1977.

Poté co bratři Schutzbachovi spolu se mnou odklidili obrovskou haldu kůry, byla vytržena podlaha pozdějšího sálu, aby mohly být částečně nahrazeny nosné trámy a aby mohl Billy s pomocí některých dalších namontovat schody. Pod velkým tlakem jsme tedy pracovali na sálu vozovny, aby byl hotov do stanoveného termínu. V posledních pěti dnech před schůzí se pracovalo nonstop. Zatímco muži táflovali stěny, vytrhl Renato Ventura stavební svorku na hlavním spoji východního rohu sálu, aby se mu pohodlněji pracovalo. Tato úvaha se již záhy měla ukázat jako málo chytrá, neboť na této svorce závisela stabilita celé stavby.

Poté co byly stěny kompletně vytáflovány, musely být ještě na poslední chvíli nalakovány a natřena podlaha. Tři hodiny před začátkem přednášky dospěla práce tak daleko, že mohly být rozestavěny židle pro očekávané zájemce, což neproběhlo s velkým předstihem, neboť první lidé se dostavovali, zatímco byly poslední židle ještě dopravovány na své místo.

Když odpoledne, 19. června 1977, vstoupili návštěvníci do sálu a posadili se, všiml si Billy, že se vozovna pod vahou asi 75 osob začala povážlivě kývat. Aby zabránil panice, která by mohla vést k nejhoršímu, přivolal k sobě Jacobuse a opustil s ním společně sál. Ti dva přinesli rychle velké trámy a podepřeli jimi stavení, aby vozovně, a tím i sálu propůjčili po dobu přednášky nezbytnou stabilitu. Teprve poté, co bylo hrozící nebezpečí zažehnáno, se Billy opět objevil a mohlo začít probíhat ohlášené setkání. Billy, který předtím celých pět dní a nocí pracoval, aniž by si dopřál jedinou minutku spánku, vedl nyní ještě od 14 do 17 hodin přednášku, kterou všichni přítomní fascinovaně sledovali. Poté lidé kladli dotazy a vypukly diskuse, které trvaly až do půlnoci, načež v půl jedné ráno opouštěli Středisko poslední návštěvníci.

Po setkání, ještě téže noci, byly vyřízeny nejnútnejší betonovací práce na středním sloupku, na té straně vozovny, která mířila do údolí, samozřejmě opět pod vedením a za spolupůsobení Billyho, aby byla sálu a vozovně do budoucna definitivně propůjčena nutná stabilita. Během celé této doby nezamhouřil Billy ani oka a nedopřál si ani minutku klidu, což se přirozeně dělo častokrát i později. Billy byl od samého počátku motorem celého podniku, a uměl všechny členy motivovat a vtisknout jim řád.

Jakmile byl sál dokončen a vozovna byla zajištěna, začali muži na jejím severním rohu hloubit příkop pro naše pozdější meditační centrum. Také na této věci se pracovalo více než jednu probdělou noc, neboť tehdy jsme ještě neměli k dispozici žádné hloubící stroje, a tak museli naši muži celou práci dělat ručně. Museli vykopat skoro tři metry jílovité půdy tvrdé jako kámen, což byla mimořádně tvrdá robota.

Sotva byla díra vykopána a vybetonována stěna blízka svahu, tak se za dešťové noci, krátce po ukončení prací, veškeré zdivo zřítilo. Toto zřícení ovšem nezavinil pouze prudký déšť, neboť jeho příčinu, resp. spouštěč tvořily zejména gízské inteligence, neboť ty tehdy ještě provozovaly svoji nekalou činnost a pokoušely se nám škodit, kde jen mohly. Během celého víkendu pak naši muži při nejtvrdějším nasazení pracovali na tom, aby opět vyhloubili díru na spodní prostor meditačního centra. Svoji plánovanou práci, navzdory prudkému dešti, dovedli ke konci a časného nedělního večera si konečně dopřáli velmi zasloužený oddech. Unaveně seděli kolem kuchyňského stolu, když někdo náhle spustil poplach. Tlak svahu a déšť způsobily ve vyhloubené díře nebezpečný půdní sesuv, a nyní bylo nutné opět co nejrychleji jednat, neboť každá další minuta zvyšovala dosti značně dané riziko. Řeklo se tedy: »Všichni muži k lopatám a krumpáčům!« a »Koho jde ještě sehnat?«.

Sehnat se dal Renato Ventura, který se právě z Hinterschmidrüti vrátil do svého domova v obci Fällanden, a Engelbert Wächter, který právě, když začal zvonit telefon, vstoupil do svého bytu v Horgenu, poté co se svojí rodinou strávil víkend u příbuzných v Německu. Oba dva neprodleně vyslyšeli nouzové volání ze Střediska a objevili se tak rychle, jak to jen bylo možné, na nočním pracovišti. Spojenými silami začali svolaní muži – spolu s Herbertem Runkelem a Guidem Moosbruggerem, kteří trávili své prázdniny ve Středisku, a spolu s Hansem a Konradem Schutzbachovými, kteří po svém víkendovém nasazení ještě zůstávali ve Středisku v naději na poklidný pokec – odstraňovat vzniklou škodu a předcházet škodě ještě větší. Pracovali bezmála tak tvrdě jako Billy a Jacobus, kteří byli na takovéto akce mezi všemi nejspíše zvyklí. Všichni se ještě jednou pustili plnou parou do práce a vykopávali v noci z neděle na pondělí opět sesutou zeminu, načež začali podle Billyho pokynů obědňovat a betonovat stěnu přilehlou ke svahu. Až do časných ranních hodin se pracovalo s největší námahou a v hektických poměrech, aby se vše zvládlo.

Po jednom týdnu bylo pak bednění ze strany, která byla přilehlá ke svahu, odstraněno. Jelikož tato stěna musela nejsilněji odolávat tlaku svahu, byla zbudována mimořádně masivně. Měřila asi 2 metry na výšku, byla dlouhá více než 5 metrů a tlustá 1,6 metru, takže byla skoro tak silná jako vysoká!

Ráno, poté co bylo bednění odstraněno, našel Jacobus ke svému zděšení zeď na dně díry v zemi. Ležela tam, jako by ji někdo zdvihl a převalil. Jacobus vyrazil a přivolal Billyho z postele, aby mu ukázal to zlé nadělení. Ale co zbývalo jiného, než co nejrychleji opět začít s přípravnými pracemi, aby se odstranila vzniklá škoda a daný termín byl překročen co možná nejméně?

V následující noci bylo již opět vše připraveno do té míry, že mohly být betonovány stěny, tentokrát všechny čtyři. To se podařilo i přesto, že celé bednění muselo být uděláno znovu a vyztuženo železničními kolejnicemi. Jako již týden předtím, věnovali se opět všichni muži společnému dílu, aby se dostali k cíli. Tentokrát ovšem pomáhali navíc i Guidův syn Christian a Mitcho Ivanchevich.

Teprve 4. září 1977 vysvětlil Quetzal při 81. kontaktu, že zřícení zdi v noci z 29. na 30. srpna bylo dílem gízských inteligencí, které se všemi prostředky snažily o to, aby škodily společnému dílu a zabraňovaly Billyho misi. Ať už gízské inteligence způsobily zřícení zdi jakýmkoliv způsobem, nezměnilo to nic na faktu, že musela být přinejmenším zčásti odstraněna. Billy a Jacobus se tedy při odbourávání betonu střídali u elektrické sbíječky, kterou si vypůjčili. Odbourali asi 70–80 cm betonu, který pak hned zase použili na podlažní vrstvu. Poté co s tím byli hotovi, betonovali hned podlaží spodní místnosti. Když to bylo se zpožděním, ale přinejmenším bez dalších nehod konečně hotovo, byl vzápětí bedněn strop, a jelikož dotyční zchytlili po špatných zkušenostech, vyztužili jej železničními kolejemi, které Hans Benz pořídil ve firmě Sulzer ve Winterthuru, kde byl vedoucím dělníkem, načež byl strop betonován.

Ještě během posledních prací na spodní místnosti centra pracoval již Engelbert na dřevěné konstrukci pro pyramidu. S čínorodou pomocí jeho ženy Marie a dětí Conny a Rolfa vznikly v bytě rodiny Wächterových v Horgenu jednotlivé části pyramidy. Ve velkém dětském pokoji byla vytvořena kostra, na jejímž základě byly provedeny mezimontáže za účelem kontroly přesnosti, neboť bylo důležitou podmínkou, aby rozměry pyramidy byly naprosto přesné. Jednotlivé části, které byly předem vyrobeny v Horgenu, byla přepraveny do Střediska a na podlaže nad mlatem sestaveny do podoby dvou kompletních bočních částí. Finální kombinace obou posledních dílců byla pak provedena přímo na místě.

Nyní musela být celá pyramida »utěsněna před kmity« podle pokynů Quetzal, k čemuž byly zapotřebí obrovské měděné desky, které Jacobus pomocí traktoru s přívěsem vyzvedl ve Wezikonu. Aby bylo možné desky přepravit, byly na přívěs postaveny zpříma a zafixovány. Když je Jacobus dovezl do Střediska, byly sestaveny a spojeny do podoby vnějšího pláště meditační pyramidy.

Poté co byla meditační pyramida zhotovena, byly vybetonovány stěny horní místnosti pyramidy, čímž bylo vlastní meditační centrum uzavřeno. Konečná bilance vypadala tak, že na stavbu tohoto centra bylo zpracováno asi 50 m³ betonového šterku, z čehož bylo jen na stěnu přilehlou ke svahu a náležející ke spodní místnosti spotřebováno cca 9 m³.

Ve všem spěchu začala nyní vnitřní výstavba meditačního centra. Sám Billy protahoval elektrická vedení a montoval elektronická bezpečnostní zařízení pro pyramidu. Dříve než se začalo s vnitřním vybavením, malovali spolu Billy a Jacobus, zatímco se smáli a zpívali, stěny centra.

Poté co bylo vše na svém místě, vymalováno, zařízení a uspořádáno, mohly začít, přesně podle plánu, jednotlivé meditace. Jistě, Billy musel, jak bylo obvyklé, pronášet tvrdá a někdy i hlasitá slova, dokud to nechápavcům nesehnulo a dokud se zaostávající pracovníci rychleji neoháněli lopatami a krumpáči; ale nyní, kdy bylo všechno hotovo, se přece jen jednalo o úspěch všech – o úspěch společenství a společné práce.

Na meditačním centru se namáhavě pracovalo skoro tři měsíce, mezitím byl již konec října. Byl nejvyšší čas ještě před nástupem zimy porazit stromy v plánované domovní zahradě, která měla sousedit s vozovnou. Mimoto Billy a Jacobus zjistili, že pod vozovnou, směrem k Tobelu, byly velké staré hrušně zcela prohnílé a začaly být nebezpečné pro lidi i zvířata. Jacobus a Billy tedy společně přeřezali první stromy v areálu Střediska, jejichž dřevo nám mělo v zimě sloužit k topení.

Ale v tomto roce padal první sníh již neobvykle brzy a zůstával hned i ležet. První zima v Hinterschmidruti patřila k těm nejvíce sněžným, které jsme dosud zažili, a tak se také stalo, že většina stromů, které byly poraženy na pozdní podzim, zůstala během celé zimy ležet a mohla být zpracována až příštího jara, což nám způsobilo nemalé problémy s topením.

Na tomto místě bych svá vyprávění, která zahrnují pouze asi šest měsíců z počáteční doby Střediska, ráda skončila. Jedna věc z nich ale zřejmě jasně vyplynula, totiž ta, že Billymu ani členům FIGU nic nespadlo do klína – ani ze strany Plejaren, ani od žádných mecenášů. Od všech spolupůsobilých se vyžadovalo nejvyšší nasazení, a to nejen po stránce práce a výkonu, ale i po stránce finanční. Billy ani FIGU nedostávali v této době od žádné strany žádné finanční dary, příspěvní či mecenášské příspěvky, ale všichni zúčastnění vše platili ze své vlastní kapsy. Když byla nutná nějaká větší koupě, tak se její nutnost projednávala při skupinových schůzích, a následně dal každý tolik, kolik byl schopen. Jak to bylo uděláno již při prvním společném posezení u kávy ve Freihofu, tak to i zůstalo a tak je tomu ještě i dnes, i když mezitím finanční tlak polevil a společenství FIGU si může dovolit věci, o nichž si mohlo dříve nechat jenom zdát. Dnes je tomu tak, že spolek díky společenstevním snahám stojí po finanční stránce na zdravých základech a že se díky Billyho chytrému finančnímu hospodaření není nutno ani do budoucna ničeho obávat.

Billy nesl vždy hlavní zátěž nejen po pracovní a plánovací stránce, ale i po stránce finanční. Peníze, které si ve svých dobrodružných letech vydělal na Středním a Dálném východě tím, že přiváděl zpět unesené lidi, byly na těchto místech po dlouhá léta zmrazeny, a teprve když měl již Hinterschmidruti dlouho koupené a když byla jeho výstavba v pokročilém stadiu, byly mu vydělané peníze postupně osobně přinášeny; k tomu je nutno dodat, že mu přislíbené peníze zadavatelé zakázek skutečně vyplatili do posledního halíře. Také celou tuto sumu, která nebyla právě nízká, vložil jakoby samozřejmě do výstavby a dalšího budování Střediska, takže lze zcela oprávněně konstatovat, že nejen poskytl největší finanční příspěvek ze všech, ale že také se svojí rodinou v prvních letech v Hinterschmidruti skutečně žil ze svého skromného invalidního důchodu ve výši 800 CHF (který se mezitím ovšem zdvojnásobil), jakož i z nemnohých tichých příspěvků členů základní skupiny nebo přátel. Příspěvky členů základní skupiny byly již brzy zregulovány a udržovány v takovém rámci, že mohli všichni vést normální život a že nebyli finančně přetěžováni, přičemž také dluhy, které vznikly vynakládáním peněz na koupi Střediska, mohly být během 10 let bezúročně splaceny věřitelům.

Když tedy lidé nevědoucí, dezinformovaní, antagonisté, odpůrci nebo i takzvaní pověřenci pro otázky sekt stále znovu tvrdí, že Billy je guru nebo vůdce sekty, který oškubal své členy, aby mohl vybudovat a rozšířit Hinterschmidruti do dnešního stavu, tak se jedná o zlovolnou, ha-

nebnou lež a zákeřnou, zlou pomluvu, což platí i pro hloupé tvrzení, že Středisko a jeho výstavbu tajemným způsobem nápomocně podporovali Plejaren nebo že jej Billymu a FIGU darovali neznámí mecenáši, takže nemusel sám přiložit ruku k dílu, nebo jen minimálně. Billymu a FIGU nepadlo nic do klína – ani po stránce pracovní, ani finanční –, to smíme podotknout s velkým zadostiučiněním, neboť vše bylo zbudováno, stavebně rozšířeno a dovedeno k dnešnímu rozkvětu na základě vlastní síly a vlastních peněz, k čemuž velmi značně přispěli i někdejší členové základní skupiny, kteří z nějakých soukromých, panovačných nebo jiných nevyzkoumatelných motivů FIGU opustili. Také díky jednomu pasivnímu členovi, který na generálním shromáždění pasivní skupiny prosadil návrh každoročního 7procentního odvodu z jediného měsíčního platu (nad rámec obnosu 30 CHF, který představuje úředně nezbytný, každoroční členský poplatek), přispívali všichni pasivní členové se svými příspěvky a svou prací nikoliv nepodstatnou měrou k celé věci; a činí tak i nadále, za což Billy všem pasivním členům, mecenášům a přátelům FIGU vyřizuje zcela speciální, srdečný dík; a za to vše jsou samozřejmě velmi vděční i všichni členové základní skupiny.

Semjase-Silver-Star-Center je plodem výkonu společenství všech zúčastněných vůbec, a tak tomu bude zůstat i v budoucnu.

O portrétech Plejaren

1) Plejaren se nenechali nikdy vyfotit (jistou výjimkou je Menara ze systému Vega z planety Deron, u které není vidět obličej, za to je vyfocena s archaickou laserovou plejarische pistolí – viz např. fotografická příloha ve knize ... a přece létají! vydáno 1993/2022). Asket a Nera nejsou Plejaren [jak víme](#), navíc tyto snímky [nejsou pravé](#).

2) Pokud vůbec Billy disponuje fotografiemi mimozemšťanů, je to jeho soukromá věc a nejsou na veřejnosti.

3) Existují tak jen skicy některých plejarische osob, které načrtl Ptaah (či případně jiný Plejare či Plejara). Viz např. Onkoton v [766. kontaktu](#) (strana 3) od Ptaah atd.

4) Skicy hlavních kontaktních osob rozpracovali v roce 2000 Christian Krukowski a Barbara Harnischová a Plejaren je vyhodnotili jako zdařilé.

Viz zde: [Portréty kontaktních osob | FIGU](#)

5) Všiml jsem si, že občas se někde objeví tyto rozpracované skicy (viz bod 4) i ve vybarvené podobě, které užívá někdy i FIGU Švýcarsko. (viz např. dokument Tichá revoluce pravdy, Sfath 7:28 min – viz pravo.)

6) Dále existují nově počítačově zpracované portréty (zdánlivě připomínající fotky), jejich autor je Berke Senzar Tepe, který je evidentně nadaný v odhadu

The silent revolution of truth - (české titulky)

4.481 Aufrufe · 17.01.2017

34 MAG ICH NICHT TEILEN HERUNTERLADEN CLIP SPEICHERN ...

lidských tváří a tvorbě portrétů. Dle rešerší ve Facebookové skupině „Friends of Billy Meier and FIGU“ to plyne z následující odpovědi Christiana Frehnera z FIGU Švýcarsko (ze dne 21. února 2021) směřované Berkemu.

Salome Berke, Yesterday evening I showed your pictures to Billy. Interestingly, we, or rather Michael Voigtländer as part of his film project, are also currently busy creating photorealistic images from the sketches that resemble the originals. Michael would be happy to correspond with you on the subject.

As for your images, they look beautiful and impressive, but they are not accurate. Sfath is too broad, Asket completely unrecognizable, Ptaah has a longer beard, etc. etc. As I said, a cooperation between you, Michael and Billy might result in an "approximation to reality".

Dear greetings Christian

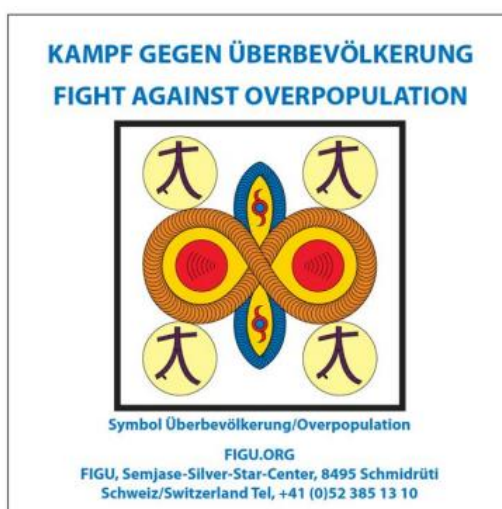
7) Z odpovědi v angličtině plyne, že člen FIGU KG49, Michael Voigtländer, pracuje na oficiálním dokumentárním filmovém projektu, kde se snaží rovněž o věrnou podobu vytvořením fotorealistických obrázků, takže až jeho výsledek spatří světlo světa (ve spolupráci s Berkem a Billym), tak budou i tyto „portréty“ blízko realitě, neboť se k nim bude moci Billy samozřejmě vyjádřit. Christian komentuje stávající Berkeho fotky (dle výpovědí Billyho), jako krásné, impresivní, ale nikoliv přesné, Sfath je příliš do šířky, Asket nelze vůbec rozpoznat, Ptaah má delší vousy atd. atd. Z toho důvodu je patrně potřeba brát jeho stávající fotky s rezervou a vyčkat finální podobu v onom filmovém projektu.

8) Dále existují v rámci oficiálních materiálů FIGU z dřívějších let a desetiletí různé kresby v umělecké kvalitě. Např. skica Semjase (dle Billyho popisu) od E. Eichenbergera (viz anglická verze ... a přece létají! z roku 2001), na FIGU pohlednici 1074P je olejomalba, anebo Jim Nichols vytvořil už v dávější době jiné kresby, [např. zde](#). Jistě existuje řada dalších příkladů, které – pokud jsou v oficiálně vydané ve FIGU – tak nesou pravděpodobně potvrzení Billyho.

9) Vše ostatní, co se objevuje (a v budoucnu mnohem více bude objevovat) na internetu, je nutno brát jen jako lidskou (a pozemskou) fantazii.

Jan Bayer

Boj proti PŘELIDNĚNÍ

Guido Moosbrugger

... a přece létají!

v prodeji od 20. ledna 2022

Nejsenzačnější fotky UFO na světě: Autentické snímky mimozemských kosmických lodí, nebo geniální podvod? Po důkladných analýzách jsou vědci a experti na fotografie z NASA a U.S. Air Force (letectvo Spojených států amerických) přesvědčeni: Obsáhlý důkazní materiál švýcarské kontaktní osoby, »Billyho« Eduarda A. Meiera, je absolutně autentický. Musíme se tedy smířit s tím, že UFO jsou více než jen pouhá fikce?

Již 36 let je autor Guido Moosbrugger na stopě tohoto tajemného Švýcara a stal se sám opakovaně svědkem neobyčejných událostí v jeho okolí. Ví proto s naprostou jistotou: Billy má skutečně kontakty s mimozemskými inteligencemi z Plejaren. Co se můžeme od mimozemšťanů naučit, proč k nám přichází právě teď a proč se o nás zajímají? Na tyto otázky Vám tato kniha podává mnoho podnětných odpovědí

Nové přepracované a doplněné vydání (570 stran)

Objednávky ČR: [...a přece létají! | KNIHCENTRUM.cz](http://...a.prece.lataji! | KNIHCENTRUM.cz)

Objednávky SR: [... a přece létají! UFO: největší výzva 20. a 21. století – knihanaj.sk](http://...a.prece.lataji! UFO: nejvetsi.vyzva.20.a.21.stoleti - knihanaj.sk)

Překlady a korektury textů z němčiny: FIGU Studiengruppe ČR

© FIGU-Studiengruppe Česká republika 2010-2022